

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU (tretia komora)
z 28. septembra 2011

Vec F-23/10

Finola Allen
proti
Európskej komisii

„Verejná služba — Sociálne zabezpečenie — Vážna choroba — Článok 72 služobného poriadku — Predĺženie zdravotného poistenia v SSZP — Kritériá založené na neexistencii poistenia v inom systéme“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, uplatniteľného na Zmluvu ESAE na základe jej článku 106a, ktorou F. Allen navrhuje zrušenie rozhodnutí Komisie, ktorými bolo odmietnuté uznanie existencie vážnej choroby a predĺženie zdravotného poistenia v spoločnom systéme zdravotného poistenia inštitúcií Európskej únie

Rozhodnutie: Rozhodnutia z 30. júna 2009, 17. júla 2009 a 7. januára 2010, ktorými Komisia odmietla uznať, že žalobkyňa trpí vážnou chorobou, a odmietla jej predĺžiť zdravotné poistenie, sa zrušujú. V zostávajúcej časti sa žalobné návrhy zamietajú. Komisia znáša všetky trovy konania.

Abstrakt

1. *Úradníci — Žaloba — Akt spôsobujúci ujmu — Pojem — Zamietnutie žiadosti o uznanie existencie vážnej choroby — Odmietnutie predĺžiť zdravotné poistenie v spoločnom systéme zdravotného poistenia — Zahrnutie (Služobný poriadok úradníkov, článok 72 ods. 1)*

2. *Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Zdravotné poistenie — Choroby uznané za „rovnako vážne“ ako choroby výslovne uvedené v článku 72 služobného poriadku (Služobný poriadok úradníkov, článok 72)*

3. *Právo Únie — Výklad — Texty vo viacerých jazykoch — Jednotný výklad — Zohľadnenie rôznych jazykových verzií (Služobný poriadok úradníkov, článok 72)*

4. *Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Zdravotné poistenie — Vážna choroba — Určenie — Kritériá (Služobný poriadok úradníkov, článok 72)*

5. *Úradníci — Žaloba — Predchádzajúca administratívna sťažnosť — Rozhodnutie o zamietnutí — Nahradenie odôvodnenia napadnutého aktu (Služobný poriadok úradníkov, články 90 a 91)*

6. *Občianstvo Európskej únie — Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov — Smernica 2004/38 — Podmienky práva na pobyt podľa práva Únie (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38, článok 7)*

1. Uznanie existencie vážnej choroby umožňuje dotknutej osobe podľa bodu 2 kapitoly 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení k náhrade liečebných nákladov, ktoré prijala Komisia, získať náhradu liečebných nákladov spojených s danou chorobou až do výšky 100 %. K takémuto uznaniu dochádza na základe žiadosti v tomto zmysle tak, ako stanovuje bod 3 kapitoly 5 hlavy III uvedených ustanovení vtedy, keď existuje predpoklad, že daná choroba zodpovedá definícii „vážnych chorôb“ uvedenej v bode 1 kapitoly 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení.

Okrem toho v prípade uznania existencie vážnej choroby môže rozvedený manželský partner úradníka v súvislosti s liečebnými nákladmi spojenými s touto chorobou získať predĺženie poistenia v spoločnom systéme zdravotného poistenia inštitúcií Únie aj nad rámec obdobia jedného roka od oficiálneho dátumu rozvodu, ak spĺňa určité kumulatívne podmienky stanovené v bode 2 kapitoly 3 hlavy I všeobecných vykonávacích ustanovení.

Keďže rozhodnutie, ktorým sa zamieta uznanie existencie vážnej choroby, bolo prijaté na záver osobitného konania a má viacero následkov na postavenie dotknutej osoby, predstavuje samo osebe akt spôsobujúci ujmu osobe, ktorá podala žiadosť v tomto zmysle. Zároveň platí, že ak je osoba, ktorá podala žiadosť v tomto zmysle, rozvedeným manželským partnerom úradníka, takéto rozhodnutie môže byť základom samostatného rozhodnutia, ktorým sa zamieta predĺženie jej zdravotného poistenia v spoločnom systéme zdravotného poistenia inštitúcií Únie.

(pozri body 38 – 40)

2. Pokiaľ ide o uznanie vážnej choroby, kritériá uvedené v bode 1 kapitoly 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení k náhrade liečebných nákladov, ktoré prijala Komisia, sa nejavia zjavne nevhodné alebo nesprávne so zreteľom na sledovaný cieľ, ktorým je identifikovať choroby, ktoré sú rovnako vážne ako tie, ktoré sú výslovne uvedené v článku 72 služobného poriadku.

Predovšetkým štyri choroby výslovne uvedené v článku 72 služobného poriadku môžu mať naozaj v určitých prípadoch zvlášť závažné fyzické alebo psychické dôsledky trvalého alebo chronického charakteru vyžadujúce si silné terapeutické opatrenia, pri ktorých je nevyhnutné, aby bola predbežná diagnóza jasne stanovená, čo predpokladá osobitné analýzy alebo vyšetrenia. Tieto choroby môžu vystaviť dotknutú osobu aj riziku vážneho zdravotného postihnutia.

Navyše zo samotného znenia článku 72 ods. 1 služobného poriadku vyplýva, že aj keď ide o jednu zo štyroch chorôb výslovne uvedených v tomto článku, iba zvlášť vážne prípady možno kvalifikovať ako vážnu chorobu a umožniť tak dotknutej osobe využiť priaznivejšiu úpravu, ktorá sa uplatňuje v prípade uznania takejto choroby.

Uvedené kritériá neprekračujú hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa sledovaného danou právnou úpravou, ktorá má obmedziť poskytovanie rôznych výhod spojených s uznaním existencie vážnej choroby práve iba na choroby, ktoré sú zvlášť vážne. V dôsledku toho bod 1 kapitoly 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení neporušuje zásadu proporcionality.

(pozri body 49 – 52)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: 23. novembra 2010, Marcuccio/Komisia, F-65/09, body 51 až 53 a 70, rozsudok je predmetom odvolania na Všeobecnom súde Európskej únie, vec T-85/11 P, a bod 70

3. Nevyhnutnosť jednotného uplatňovania, a teda jednotného výkladu ustanovení patriacich k právu Únie, vylučuje, aby sa znenie ustanovenia posudzovalo v jednej z jeho verzií izolovane, a naopak si vyžaduje, aby sa vykladalo v závislosti od skutočnej vôle jeho autora a ním sledovaného cieľa, s prihliadnutím najmä na verzie vyhotovené vo všetkých jazykoch Únie.

(pozri bod 57)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: 30. novembra 2009, Zangerl-Posselt/Komisia, F-83/07, rozsudok je predmetom odvolania na Všeobecnom súde Európskej únie, vec T-62/10 P

4. Pokiaľ ide o lekárske posúdenia povereného lekára a lekárskej rady, preskúmanie súdom Únie sa nevzťahuje na lekárske posúdenia vo vlastnom zmysle slova, ktoré treba považovať za konečné, ak boli vykonané za riadnych podmienok.

Kritériá vážnej choroby (skrátene dĺžky života, chronický priebeh, potreba silných diagnostických a/alebo terapeutických opatrení, existencia alebo riziko vážneho zdravotného postihnutia) patria do kategórie lekárskeho posúdenia, pretože poverený lekár alebo lekárska rada sa pri vyjadrení k otázke, či je niektoré z týchto kritérií splnené, neobmedzuje na zistenie skutočností, ale tieto skutočnosti naozaj posudzujú, pričom toto posúdenie si vyžaduje odbornú spôsobilosť v oblasti medicíny.

Aj keď sa preskúmanie súdu nevzťahuje na vlastné lekárske posúdenia, ako sú napríklad posúdenia týkajúce sa závažnosti choroby, musí sa súd ubezpečiť, a to tým skôr vtedy, keď konanie neposkytuje rovnakú úroveň rovnováhy medzi účastníkmi konania ako konania upravené v článkoch 73 a 78 služobného poriadku, že poverený lekár alebo lekárska rada konkrétne a podrobne preskúmali situáciu, ktorá im bola predložená na posúdenie. Okrem toho je na administratíve, aby preukázala, že vykonala takéto posúdenie.

Pokiaľ ide o uplatňovanie bodu 1 kapitoly 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení k náhrade liečebných nákladov, ktoré prijala Komisia, zámerom autorov tohto ustanovenia bolo, ako to preukazuje použitie výrazu „spájajúce v rôznej miere štyri kritériá“, upraviť vzájomne závislé ukazovatele, ktoré musí poverený lekár alebo lekárska rada zohľadniť vo vzájomnom vzťahu s cieľom vykonať celkové posúdenie závažnosti dôsledkov danej choroby, čím sa lekárom ponecháva značná voľnosť pri lekárskom posúdení jednotlivých situácií, ktoré majú vyhodnotiť.

Poverený lekár alebo lekárska rada preto nemôžu preskúmať žiadosť o uznanie existencie vážnej choroby tak, že sa obmedzia na samostatné preskúmanie niektorých z podmienok uvedených v bode 1 kapitole 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení, alebo dokonca svoje preskúmanie obmedzia iba na podmienky, ktoré sa im nezdáajú splnené. Hoci sa teda pri samostatnom preskúmaní môže javiť, že niektoré z kritérií nie je splnené, jeho preskúmanie s prihliadnutím na posúdenie ostatných kritérií môže viesť k opačnému záveru, a to že uvedené kritérium je splnené, čo nedovoľuje poverenému lekárovi alebo lekárskej rade, aby sa uspokojili s preskúmaním jediného kritéria.

V dôsledku toho prináleží súdu Únie, aby sa v rámci obmedzeného preskúmania stanovísk vydávaných lekárskejšími orgánmi, ktoré sa zúčastňujú na konaní o uznanie existencie vážnej choroby, ubezpečil, že tieto stanoviská boli prijaté na základe konkrétneho a podrobného preskúmania zdravotného stavu dotknutej osoby, pri ktorom boli, tak ako to vyžaduje bod 1 kapitoly 5 hlavy III všeobecných vykonávacích ustanovení, celkovo zohľadnené štyri vzájomne závislé kritériá uvedené v tomto bode.

(pozri body 73 a 75 – 80)

Odkaz:

Všeobecný súd Európskej únie: 9. decembra 2009, Komisia/Birkhoff, T-377/08 P, body 67 a 68

5. Aj keď administratíva v rámci systému opravných prostriedkov stanoveného článkami 90 a 91 služobného poriadku môže v prípade výslovného zamietnutia sťažnosti zmeniť dôvody, na základe ktorých prijala napadnutý akt, takáto zmena sa nemôže vykonať po podaní žaloby proti napadnutému aktu na Súd pre verejnú službu. Okrem toho administratíva nemôže v priebehu súdneho konania nahraďiť pôvodné chybné odôvodnenie úplne novým odôvodnením.

(pozri bod 98)

Odkaz:

Všeobecný súd Európskej únie: 12. mája 2010, Komisia/Meierhofer, T-560/08 P, bod 59

6. Článok 7 smernice 2004/38 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov uvádza podmienky, za ktorých má občan Únie podľa práva Únie právo zdržiavať sa na území iného členského štátu dlhšie ako tri mesiace, pričom nebráni tomu, aby členský štát udelil občanovi Únie povolenie na pobyt za menej prísnych podmienok.

(pozri bod 106)